

Főbb címek a tanulmányból:

- **A múlt terhei**
- **A kezdetek**
  - Orosz belpolitikai helyzet, ennek következményei a NATO-val fenntartott kapcsolatokra*
  - Szükségszerű egymásrautaltság*
  - A békepartnerség az első fontos szerződéses kapcsolat NATO és Oroszország között*
- **Válságos időszakok**
  - Folyamatosan jelenlevő problémák*
  - A válságok kronológiája*
- **Új időszámítás a kapcsolatokban**
  - Következtetések, az együttműködés távlatai*
- **Irodalomjegyzék**

Annotáció

Manfred Wörner egykori NATO főtitkár gyakran emlegette: ha valaki neki azt mondja 1988-ban, hogy alig négy év múlva olyan tanácskozásokon fog elnökölni, ahol a független Oroszország külügyminisztere lesz az egyik legfontosabb résztvevő, nos akkor az illetőt bizonyára pszichiátria szakrendelésre küldte volna. Mára az ilyen típusú rendezvények annyira mindennapossá váltak, hogy sokan már-már elfelejtik milyen óriási változások történtek a világban és a NATO-orosz viszonyban az elmúlt másfél évtizedben.

Bár a két fél kapcsolatai továbbra sem tekinthetők ideálisnak vagy problémamentesnek, azonban mind a NATO tagállamok, mind Oroszország közvéleménye tisztában van az-
zal, hogy a XXI. század kihívásaira csak közös válasz adható. A hidegháború és az ideológiai konfrontáció befejeződését követően ugyanis világossá vált, hogy a biztonság erősítése az új körülmények között semmiképpen sem tekinthető egy olyan egykapus játéknak, amikor egy vagy több ország biztonsági kondícióinak javulása automatikusan a fenyegetettség növekedését jelentené más országok számára.

A mai Európában a biztonság valóban kollektív erőfeszítések eredményeképpen növelhető, s Oroszország immáron kiemelkedően fontos szereplője a biztonság fenntartásának a kontinensen és a világban. Az ország méretei, a lakosság száma, gazdasági, politikai és katonai potenciálja valósággal predestinálja erre a szerepre, éppen ezért az Oroszországi Föderáció komoly felelősséggel is bír a biztonság megteremtése terén.

Jelen tanulmány a NATO-orosz együttműködés fejlődését kívánja bemutatni a kezde-
tektől napjainkig. Az anyag négy fejezetre tagozódik: először számbavesszük a múlt ma is érzékelhető terheit, ezután a kapcsolatok kezdeteiről, illetve válságos időszakairól szólnunk, s végül a terjedelem biztosította korlátokon belül az együttműködés jelenlegi és perspektivikus formáit elemezzük. A tanulmány a kapcsolatok elmúlt évtizedben tapasztalható hullámzását igyekszik összekötni a világpolitika és az orosz belpolitika fejleményeivel is – olvasóink majd megítélik, hogy ez mennyire sikerült.